
Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 5/3(39), 79-81

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

1. WIZYTA AMERYKAŃSKIEGO ADWOKATA W POLSCE

W dniach od 25 do 28 stycznia br. bawił w Warszawie p. Ernest Goodman, adwokat z Detroit w Stanach Zjednoczonych, działacz Bar Association w tymże mieście.

Adwokat Goodman, prawnik reprezentujący tendencje postępowe, zbliżony do znanego polityka amerykańskiego Wallace'a, b. wiceprezydenta USA, zbiera materiały do studium porównawczego prawa procesowego, szczególnie karnego. Przed swą wizytą w Warszawie odwiedził on szereg krajów Europy Zachodniej. Z Polski udał się do Czechosłowacji, Rumunii i Grecji, a następnie zamierza odwiedzić Nigerię, Ghanę i Unię Południowej Afryki.

W czasie swego pobytu w Warszawie adw. Goodman, będący gościem ZPP, spędził dwa przedpołudnia na rozprawach sądowych, oprowadzany przez adwokatów Falkiewicza i Piechockiego, odwiedził Radę Adwokacką w Warszawie, gdzie przyjmowany był przez wicedziekana adw. Stopnickiego, oraz odbył szereg ciekawych dyskusji z przedstawicielami świata prawniczego w Polsce, spośród których wymienić należy profesorów Manellego, J. Sawickiego i Siewierskiego, sędziego Hochberga oraz sekretarza Zarz. Gł. ZPP adw. Maciejewskiego.

Dodać jeszcze trzeba, iż firma adwokacka „Goodman, Crockett, Eden and Robb” współpracuje bardzo blisko z ruchem związkowym, prowadząc liczne sprawy z ramienia członków związków zawodowych.

2. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba katowicka

1. Stosując się do polecenia Naczelnej Rady Adwokackiej co do takiego zaplanowania terminów walnych zgromadzeń, by przedstawiciele Ministerstwa i Naczelnej Rady Adwokackiej mogli brać w nich udział, Rada Adwokacka w Katowicach ustaliła termin Walnego Zgromadzenia na dzień 9 kwietnia 1961 r.

2. Zgodnie z apelem Zarządu Głównego Zrzeszenia Prawników Polskich w sprawie zapisywania się na członków ZPP, Rada Adwokacka w Katowicach postanowiła zwrócić się do kolegów adwokatów i aplikantów adwokackich, by każdy z nich został członkiem Zrzeszenia i brał udział w jego pracach, zmierzających do pogłębienia wiadomości prawniczych i spopularyzowania tych wiadomości wśród społeczeństwa.

3. Minister Sprawiedliwości odmówił zatwierdzenia wpisu na listę egzaminowanego aplikanta P., wychodząc z założenia, że samo złożenie egzaminu z wynikiem pomyślnym jest niewystarczające do uzyskania wpisu, gdyż powinno ono być poprzedzone pełną, ustawowo przewidzianą aplikacją adwokacką. Kandydat wykazał wprawdzie na podstawie złożonych zaświadczeń, że odbywał aplikację u adwokatów w czasie okupacji niemieckiej, jednakże nie poczynił odpowiednich starań po ustaniu okupacji, by dokończyć aplikację i złożyć egzamin adwo-

kacki, a co najważniejsze — nie odbył aplikacji sądowej przewidzianej w ustawie o ustroju adwokatury z 1938 r.

4. Rada Adwokacka w Katowicach przeprowadziła już egzaminy kwalifikacyjne kandydatów na aplikantów adwokackich. Egzaminowi poddano 27 osób. Egzaminy wykazały dość dobry poziom kandydatów, przy czym kandydaci młodszy, którzy niedawno ukończyli studia, uzyskali lepsze wyniki niż kandydaci mający już za sobą pewną praktykę na stanowiskach radców prawnych lub na innych stanowiskach. Obsada etatów nastąpi po egzaminie adwokackim, który ma się odbyć w marcu 1961 r.

Izba poznańska

1. W dniach 3 i 4 lutego br. odbył się pisemny, a w dniach 10 i 11 lutego ustny egzamin adwokacki. Egzaminowi poddało się 4 aplikantów adwokackich z Izby poznańskiej oraz 2 aplikantów adwokackich z Izby szczecińskiej. Wszyscy kandydaci zdali egzamin z wynikiem pozytywnym.

W egzaminie, któremu przewodniczył dziekan Rady adw. Maciejewski, uczestniczyli: z ramienia Ministerstwa Sprawiedliwości — Prezes Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu Wróblewski, a z ramienia Naczelnej Rady Adwokackiej — adw. Krotoski z Poznania i adw. Bayer z Warszawy.

2. W dniu 4 lutego br. w sali posiedzeń Sądu Powiatowego dla m. Poznania odbyło się kolejne zebranie kierowników zespołów adwokackich z udziałem pełnego Prezydium Rady Adwokackiej. Miało ono na celu omówienie wyników ostatnio odbytej wizytacji zespołów adwokackich i kancelarii indywidualnych oraz przedyskutowanie aktualnych problemów ustrojowo-administracyjnych.

Wicedziekan adw. Olek, kierujący akcją wizytacyjną, zobrazował pokrótce stan organizacyjny i dostrzeżone przez wizytatorów braki. Na ogół uwagi kontrolne poczynione przez wizytatorów są pozytywne co do poziomu pracy zawodowej; daje się zauważyć wyraźny postęp pod względem administracyjnym i współpracy wewnątrzzespołowej. W kilku jednak wypadkach trudne warunki lokalowe i brak należytego wyposażenia biur stały się poważną przeszkodą do właściwie pojętej harmonijnej współpracy członków. Możliwie rychle usunięcie tych trudności powinno się stać naczelną troską kierowników zespołów.

Z kolei skarbnik Rady adw. Macholz omówił wyniki rewizji księgowości. Na ogół stwierdzono również i w tej dziedzinie poprawę w prowadzeniu ksiąg, zauważone zaś braki dotyczą przeważnie nienależytego jeszcze wypełniania kart ewidencyjnych, co utrudnia w znacznej mierze kontrolę przebiegu sprawy i rozliczanie się z sum wpłaconych przez klienta.

Wreszcie dziekan Rady adw. Maciejewski zaznajomił zebranych z aktualnymi problemami dotyczącymi ogółu adwokatury, które wzbudziły żywe zainteresowanie.

3. W dniu 15 lutego br. odbyło się w Kępnie uroczyste uczczenie 90-lecia urodzin i przeszło 60-lecia pracy zawodowej w sądownictwie i adwokaturze adwokata Kazimierza Krzynowskiego, wykonywanej bez przerwy z pełnym poświęceniem i wielkim zamiłowaniem zawodu obok jednoczesnego pełnienia funkcji kierownika zespołu.

Uroczystość zgromadziła miejscową palestrę oraz przedstawicieli miejscowych władz i urzędów. Dostojnemu jubilatowi, bynajmniej nie zamierzającemu zrezygnować już z aktywnej pracy zawodowej, dziekan Rady wręczył upominek ufundowany przez Radę.

Izba warszawska

1. Podwyższenie składek adwokackich. Naczelna Rada Adwokacka uchwałą z dnia 11.XII.1960 r. podwyższyła kwoty wypłacanego zasiłku koleżeńskiego z 1 200 do 1 500 zł miesięcznie, zwiększając jednocześnie obowiązkową składkę miesięczną od każdego adwokata z 60 zł na 75 zł. Jeśli chodzi o Izbę warszawską, powoduje to podwyższenie rocznych świadczeń na cele Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej o kwotę 254 700 zł.

Rada Adwokacka nie była w stanie pokryć tak wielkiej sumy z dotychczas pobieranej składki w wysokości 3% (minimum 84 zł).

Podwyższenie składki może nastąpić tylko na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia Izby, które odbędzie się dopiero za kilka miesięcy. W związku z powyższym powstała konieczność pobierania pewnych kwot „do rozliczenia” od członków Izby, przy czym ostateczne rozliczenie nastąpi po zapadnięciu odpowiedniej uchwały Walnego Zgromadzenia. W związku z tym Rada Adwokacka uchwałą z dnia 19 stycznia 1961 r. upoważniła Skarbnika do pobierania na poczet składki po 4% (minimum 100 zł) od przychodów adwokatów wykonujących zawód w zespołach i indywidualnie oraz od przychodów z innych źródeł. Prócz tego od adwokatów wykonujących zawód indywidualnie pobierane będzie dodatkowo 1% na fundusz szkolenia aplikantów.

2. Przekazywanie spraw. W praktyce zespołów powstał problem odpowiedzialności adwokata za prowadzenie sprawy w związku z przekazaniem tejże sprawy innemu adwokatowi z tegoż zespołu. W związku z pytaniem przedstawionym Radzie a dotyczącym wyżej wymienionego problemu — Rada postanowiła udzielić następujących odpowiedzi:

- a) adwokat, który za wiedzą kierownika zespołu i za zgodą klienta przekazał prowadzoną sprawę innemu członkowi zespołu, nie ponosi odpowiedzialności w stosunku do zespołu i klienta za dalsze prowadzenie tej sprawy przez nowego pełnomocnika i nie ma bezwzględnego obowiązku przyjęcia tej sprawy z powrotem do prowadzenia w przyszłości;
- b) powyższa zasada nie ma zastosowania w razie zastępowania w ramach substytucji.

3. Działalność Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej. Jak już informowaliśmy, na terenie Izby Warszawskiej działa Kasa Zapomogowo-Pożyczkowa, powołana uchwałą Walnego Zgromadzenia Izby z dnia 3 kwietnia 1960 r. W chwili obecnej kasa liczy 1 112 członków, w tym 1 075 adwokatów zespolonych, 25 adwokatów o praktyce pozazespolowej i 12 aplikantów adwokackich. Do dnia 31.XII.1960 r. udzielono pożyczek 33 członkom na sumę 128 000 zł.

W pierwszym okresie działalności Kasa udziela pożyczek nie przekraczających kwoty 6 000 zł spłacanych w dziesięciu miesięcznych ratach. Podwyższenie sumy udzielanych pożyczek możliwe będzie po zwiększeniu się kapitału, którym dysponuje Kasa.